



Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- Flykten från landsbygden – bok om Sverige bortom storstaden
- ”Dags att sluta likställa lantbruket och landsbygden” – professor Hannu Katajamäki
- Den regionala landsbygdsdelen stärkte interregionalt samarbete – slutliga utvärderingar av programperioden 2007-2009
- Mindre växthusgaser med förtätad urban struktur – glesbygdsutvecklingen av ringa betydelse i sammanhanget
- Kommunikationsminister Lindén vill öka mängden öppna bredbandsnätverk
- 26 dagar kvar till Landsbygdsriksdagens öppnande – den snabbe hinner ännu anmäla sig till jubileumstillställningen
- Läs även detta: **Lokalt samarbete kan förbättra folkhälsan visar ny studie *Vihtijärvi i Västra Nyland Årets by i riket 2010 *Tykö Årets by i Egentliga Finland – hedersomnämning till Karuna och Laajoki *Hörs landsbygds röst? – seminarium i Salo om närdemokrati och regionalt inflytande efter kommunsammanslagningen *Glesbygds service framledes dryftas på seminarium i Helsingfors *Vad kan vi lära oss av kommun- och servicestrukturreformer i Norden? – konferens hålls i Helsingfors*

Cit: ***”Demokrati handlar inte om att folk ska få välja sina kungar, utan att de själva anses mogna att styra.”***

Journalisten Pierre Gilly om att de riktiga demokraterna i Aten under antiken hade en mer jordnära inställning till vad folkstyre innebar. Man hade ett system med direkt demokrati, där alla medborgare kunde rösta och tala i folkförsamlingen. De gamla grekerna lät även slumpen avgöra tillsättandet av viktiga ämbeten. Att låta slumpen avgöra mandaten i Sveriges riksdag, skulle ge ledamöter med erfarenhet från i stort sett alla typer av arbeten. Genom slumpen-förfarandet skulle man erkänna att alla medborgare är eller har kapaciteten att bli vuxna (Vasabladet 30.8).

”2010-talets nordiska kommun kommer allt oftare att vara tillhandahållare i stället för producent av offentlig service.”

Kommunforskaren vid Åbo Akademi Siv Sandberg om i vilken omfattning förekomsten av privata alternativ riskerar att urholka den kommunala verksamheten. I vilket fall som helst så förändras både kommunens och de kommunala beslutsfattarnas roll (Finlands kommuntidning 6/2010).

”Finland måste bestämma sig. Antingen håller man fast vid de redan en gång fastslagna normerna och tvingar tillverkarna av minireningsverk till bättre produkter och reningsprocedurer eller så sänker man kraven på glesbygds

avloppsvatten. Det sistnämnda alternativet är det enda realistiska just nu.

Tidningen Åbo Underrättelser (Österbottens Tidning 19.8).

FLYKTEN FRÅN LANDSBYGDEN – BOK OM SVERIGE BORTOM STORSTADEN

Den gigantiska inflyttningen från landet till städerna på 1960-talet innebar att var fjärde svensk landsbygdsbo flyttade till tätorten. I sitt kölvatten födde denna process en hätsk debatt där man ansåg att regering och näringsliv missgynnade landsorten och dess befolkning, och där man ville att svenska staten satsade mer på dessa avfolkningsorter – ”flyttbidrag” ”lokaliseringssöd” och ”lokaliseringsbidrag” blev till. Men utflyttningen från Norrland mot söder ökade lavinartat. Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) uttyddes i norrländsk folkmun som att Alla Måste flytta Söderut. Enskilda strider kring att ha en skola kvar, att utlokalisera statlig verksamhet eller rädda någon neddragen produktion, blev vardagsmat för att stötta upp landsbygden. I dag är situationen annorlunda. Tätorterna i Sverige sträcker idag ut sig på 1,3 procent av landets yta med 84 procent av befolkningen. Enligt FN bor det för första gången i mänsklighetens historia (2008) fler människor i städerna än på landsbygden. Författaren till boken *Landet utanför – Ett reportage om Sverige bortom storstaden* Kristina Mattsson tränger ned i ett flertal orter, förutom Österfärnebo, som Hultsfred i Småland eller Dorotea i Västerbottens inland som har liknande problem. Mattsson funderar också över vad som kan få en ort att växa och grönska alldeles intill en ort som förtvinar och utarmas. Två bra exempel på landsbygdsorter som växt och blomstrat är Åre och Österlen, där stockholmarna har sin vidlyftiga och uppkopplade fritid. Om man tänker sig att staten ska vara en garant för en sund geografisk utveckling av landet, vad gäller etableringar av näringsliv och myndighet samt behjälplig med ett differentierat boendet över hela landet, så kan man enligt Mattsson glömma det, för staten abdikerar. Postkontor, apotek och sjukhus läggs ned. Skattemyndigheter, försäkringskassor och sjukvård rationaliseras och flyttas till centralorter. Statlig verksamhet, som ofta har sitt embryo i en nödvändig samhällsservice, har vinstkrav på sig som omöjliggör en service med ett glest befolkningsunderlag. Myndigheter genomför rationaliseringar som är direkt förödande för landsbygden, och dessutom angrips eventuella skattesubventioner för landsbygden. Man inför miljöpålagor där dieselanvändning och mackutbredning beläggs med pålagor, vilket gör situationen allt mer omöjlig för ett boende på landsbygden. Man slår helt enkelt igen vissa områden och lägger landsbygden för fåfot. Enligt Mattssons bok har nu proppen slutgiltigt gått ur och utvecklingen griper ända ned i mellersta och södra Sverige. Där utarmas redan små och mellanstora städer till förmån för storstadsområdena. Var denna utveckling skall utmynna i bör väl åtminstone politikerna veta eller kunna ta ansvar för? *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Benny Holmberg, i Tidningen Kulturen och finns under webbadressen <http://tidningenkulturen.se/kritik-mainmenu-52/litteratur-mainmenu-35/6985-litteratur-kristina-mattsson-landet-utanfoer-ett-reportage-om-sverige-bortom-storstaden>.*

”DAGS ATT SLUTA LIKSTÄLLA LANTBRUKET OCH LANDSBYGDEN” – PROFESSOR HANNU KATAJAMÄKI

EU:s synvinkel på landsbygden är jordbruksbetonad – utvecklas jordbruket så utvecklas hela landsbygden. I Finlands yttrar sig detta så att ca 80 procent av de anslag som ”Landsbygdsprogrammet för Finlands fastland” innehåller, används till jordbrukspolitik. Till det här kommer pengarna från EU:s gemensamma jordbrukspolitik och det nationella jordbruksstödet. Genom åren har flera undersökningar visat att, särskilt i vårt land kan jordbrukets utveckling inte likställas med landsbygdsutvecklingen som helhet. Undersökningen *Maatalous, maaseutu ja tukien kohdentuminen* är det senaste beviset. Med

bred empiri och mångsidiga mätningar bevisar forskarna att det finns bara ett svagt samband mellan jordbrukets utveckling och den allmänna landsbygdsutvecklingen. Det är sålunda inte mera berättigat att anta, att landsbygden stöds genom att jordbruket stöds. Även om man tar i beaktande jordbrukets multiplikativa effekter, är det dags att sluta likställa lantbruket och landsbygden. Det här betyder naturligtvis inte att man inte behöver jordbruksstödet, utan fortbeståndet av det inhemska jordbruket är viktigt för att bevara självförsörjningen, landsbygdens livskraft och den nationella livsmedelsindustrin. Likaså är de beslut som skall fattas inom ramen för EU:s gemensamma jordbrukspolitik viktiga för Finlands landsbygd och medborgare. Utvecklandet av landsbygden som helhet och möjligheter för nya aktiviteter kräver emellertid bredare infallsvinklar än den traditionella jordbrukspolitiken kan erbjuda. Det behövs en stark och bred landsbygdspolitik som betonar nya trender – turism, närservice, närmat, nya lösningar kring telekommunikation, kollektivtrafik och närdemokrati, samt nya boendemiljöer på landsbygden och smarta mikronätverk som baserar sig på bioenergi. Landsbygdspolitiska redogörelsen ”Landsbygden och ett välmående Finland”, som statsrådet ifjol gav till riksdagen, är ett bra dokument på landsbygdens nya möjligheter. Man måste se på landsbygden som en brokig mosaik av lokalsamhällen, där man utvecklar landsbygdens nya möjligheter. Det finns även många nya möjligheter inom jordbruket. Ju snabbare man kommer underfund i EU-kommissionen, i vårt nationella beslutsfattande och i medierna om att uppifrån styrd lantbrukspolitik i hela landsbygdens namn hör till det förgångna, desto bättre förutsättningar har Finlands och Österbottens landsbygd att hitta nya sätt att integreras i de nationella och europeiska processer som förstärker konkurrenskraften i ett lokalt och globalt perspektiv. *Uppgifterna är hämtade ur en artikel i Vasabladet (30.8), vilken skrivits av professorn i regionalvetenskap vid Vasa universitet och tillika landsbygdsprofessor Hannu Katajamäki.*

DEN REGIONALA LANDSBYGDSDELEN STÄRKTE INTERREGIONALT SAMARBETE – SLUTLIGA UTVÄRDERINGAR AV PROGRAMPERIODEN 2007-2009

De slutliga utvärderingarna av programperioden 2007–2009 för arbets- och näringsministeriets (ANM:s) regioncentraprogram, stadsprogrammen i Nyland, den regionala landsbygdsdelen och skärgårdsprogrammet har utkommit. Enligt utvärderingarna bidrog i synnerhet regioncentraprogrammet, men även delvis den regionala landsbygdsdelen till att regionerna bättre kunde identifiera sina styrkor och vidareutveckla dem. Finansieringen som regionerna fick via dessa program, betraktades dessutom som ett nyttigt verktyg i startskedet, medan skärgårdsprogrammet för sin del upplevdes närmast som en aktör på strategisk nivå, p.g.a. de små programresurserna. En stark faktor i programarbetet var att bygga upp nätverk och möjliggöra växelverkan, för de interregionala nätverken är viktiga forum för spridning av information, erfarenheter och kunnande. Den regionala landsbygdsdelen genomfördes som sådan i 21 landsbygdsregioner som inte ingick i regioncentraprogrammet eller stadsprogrammen i Nyland. Den regionala landsbygdsdelens största styrka var att skapa interregionalt samarbete och intensifiera samarbetet, men programmets verkningsfullhet försvagades emellertid p.g.a. dess kortvarighet. Det förväntas att de verkliga effekterna uppkommer först senare, som ett resultat av samarbete. Dessutom var programmets nationella mål orealistiska ur regionernas synvinkel – knappa resurserna och förkortad genomförandetid. Byråkratin i samband med programmet behöver minskas i fortsättningen. Programmet fick sammanlagt ca tre miljoner euro ur stadsbudgeten. Till insatsområden i skärgårdsprogrammet hörde utveckling av det fasta boendet och fritidsboendet, tryggande av näringarna, integrering av kulturen, landskapet och naturen som en del av utvecklingen av skärgården, fungerade förbindelser, samt kommun- och regionpolitik. Skärgårdsprogrammet berörde hela landet och särskilt i de skärgårdsområden som nämns i statsrådets förordning gällande

skärgårdskommuner och de skärgårdsdelar i andra kommuner, på vilka bestämmelserna om skärgårdskommuner tillämpas. Skärgårdsprogrammet upplevdes mer som en strategisk aktör och intressebevakare för skärgården än som en praktisk aktör. Med knappa resurser var det regionala genomförandet av programmet till stora delar beroende av lokala aktörer. Det behövs en stärkning av den lokala och regionala programverksamheten. Framöver bör man i fråga om programbaserad utveckling av skärgården, satsa på tydliga mål och öka samarbetet, speciellt mellan olika förvaltningsområden och även internationellt sett. Dessutom bör det lyftas fram nya möjligheter för utveckling av skärgårdens näringar, i synnerhet inom turistbranschen. ANM finansierade programmet årligen med 250 000 euro. *Uppgifterna är från arbets- och näringsministeriets meddelande (25.8) som finns under webbadressen http://www.tem.fi/?89523_m=100178&l=sv&s=2472 med länkar till publikationerna (på finska).*

MINDRE VÄXTHUSGASER MED FÖRTÄTAD URBAN STRUKTUR – GLESBYGDSUTVECKLINGEN AV RINGA BETYDELSE I SAMMANHANGET

I en undersökning, som utfördes av Statens tekniska forskningscentral (VTT) och Strafica Oy, gjordes en uppskattning av den nuvarande utsläppsmängden av växthusgaser som föranleds av tätortsstrukturen, samt en prognos för effekterna av olika utvecklingsförlopp i fråga om tätortsstrukturen fram till år 2050. De växthusgasutsläpp som tätortsstrukturen ger upphov till, uppskattades uppgå till ca 34 miljoner koldioxidekvivalentton om året, där beräkningarna för år 2050 gjordes för ett basscenario som baserar sig på den nuvarande utvecklingen av strukturen, samt för två utvecklingsscenarier som utgår från en förtätning och två som utgår från en utglesning av tätortsstrukturen. Effekten av de alternativa utvecklingsförloppen på utsläppen varierar enligt stadsregionerna, så att tätt bebyggda och koncentrerade tätorter producerar omkring en procent mindre växthusgaser än basscenarioet, medan tätorter som blir glesare och mera utspridda producerar omkring två procent mera utsläpp. En ny struktur med låg utsläppsnivå får man bäst till stånd på sådana orter, där det byggs många hus, trafikleder och kommunalteknik. *”En förtätning av tätortsstrukturen ger inga snabbvinster eftersom det finns en historisk barlast och byggnadsbeståndet och strukturerna förnyas i långsam takt. I statsrådets framtidsredogörelse har målet satts att minska utsläppen av växthusgaser med 80 procent till år 2050. Det här innebär en minskning på ca 56 miljoner ton. Möjligheten att minska utsläppen med sju miljoner ton genom förtätning är betydelsefull, och man måste fästa uppmärksamhet på saken nu, när beslutet om stadsregionernas framtida markanvändning och byggande fattas”,* säger miljørådet vid miljöministeriet Harry Berg. Undersökningen fokuserade på de 34 största stadsregionerna i Finland, vilka har en central ställning när det gäller att minska utsläppen. Däremot har utvecklingen i glesbygderna utanför stadsregionerna inte så stor betydelse med avseende på utsläppsminskningen. Det aktuella läget ifråga om tätortsstrukturen och kommande utvecklingsutsikter bedömdes genom en typindelning av markanvändningen i stadsregionerna, alltså hur invånarna, arbetsplatserna och byggnaderna är belägna, medan utsläppen bedömdes på basis av material- och energikonsumtionen i byggnaderna och basstrukturerna, samt av de trafikspecifika utsläppen. *Uppgifterna är från miljöministeriets pressmeddelande (från 18.8) som finns under webbadressen <http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=364538&lan=sv&clan=sv>. Själva undersökningen, Samhällsstrukturen i stadsregionerna och utsläppen av växthusgaser – Utvecklingsjämförelser 2005–2050, finns att läsas (på finska) under adressen <http://www.ymparisto.fi/download.asp?contentid=120281&lan=fi>.*

KOMMUNIKATIONSMINISTER LINDÉN VILL ÖKA MÄNGDEN ÖPPNA BREDBANDSNÄTVERK

Medborgarna borde erbjudas fler öppna och avgiftsfria bredbandsanslutningar som fungerar

på allmänna platser, vilket skulle öka användandet och utbudet av elektroniska tjänster och påskynda utvecklingen av informationssamhället. Ett av informationssamhällspolitikens mål borde nämligen vara att öka mängden öppna nätverk, anser kommunikationsminister Suvi Lindén som talade om ämnet i samband med invigningen av Intels och Nokias gemensamma forsknings- och innovationscenter för Internet (CIE) i Uleåborg 24.8. Enligt Lindén är bredbandsnätverket Pan-Oulu, vilket är öppet och gratis för alla i Uleåborg, en användbar modell också för övriga Finland. Nätverket har över 1200 stödstationer och det krävs varken användarnamn eller registrering för att kunna använda tjänsten. *"Nätverket i Uleåborg är ett bra exempel på hur man kan skapa nya tjänster åt medborgarna och locka nya företag till området. Samtidigt fungerar det trådlösa nätverket som ett slags levande laboratorium där nya applikationer testas"*, konstaterar kommunikationsministern. Finland är tack vare sin radiospektrumpolitik en mycket lämplig plats för forskning i och utveckling av trådlösa nätverk. Enligt Lindén har de frekvenser, t.ex. det värdefulla området kring 800 megahertz som blev lediga i och med att de analoga TV-sändningarna upphörde, anvisats mobil kommunikation. Därtill har ostörda frekvenser reserverats särskilt för forskning. Hoppeligen går det att nå en omfattande internationell överenskommelse om hur frekvenser runt 800 megahertz skall användas, för beslut om hur det s.k. frekvensöverskottet skall utnyttjas, är aktuellt i flera länder. *Uppgifterna är från ett av kommunikationsministeriets pressmeddelanden (från 24.8) och finns på dess hemsida under webbadressen <http://www.lvm.fi/web/sv/pressmeddelande/view/1179928>.*

Teknologie doktorn i datateknik Nisse Husbergs kommenterar texten med att säga att det är väldigt bra med öppna radionät, men att det inte egentligen har någon betydelse för glesbygden. Pan-Oulu bygger på WLAN som har en räckvidd på ett tiotal meter, varefter hastigheten går ned radikalt. Husberg har länge efterlyst radionät med en räckvidd på 1-2 km för gårdsvis kommunikation och upp till 10 km för byakommunikation, men sådana är det dåligt med. Wimax är en kandidat, men har inte slagit igenom och har dessutom betydande tekniska problem med protokollen. För landsbygden är mobilnäten de enda som fungerar, men 3G har för dålig täckning och de är ganska dyra att använda – mycket dyrare än i Sverige där mobilt "bredband" är vanligt. Sedan bör man vara väldigt försiktig med återvindsgränden inom radiokommunikation. Frekvensspektrumet räcker nämligen inte till i framtiden och det är en lömsk teknik som fungerar bra i början med liten trafik. Men sedan kommer väggen emot och satsningarna kan vara bortkastade. 450-nätet är nu dödförklarat, trots att det i början framställdes som lösningen på alla glesbygdens problem. Detsamma gäller nog all radiokommunikation - det är bara en tidsfråga – som är utmärkt för specialområden (fordon) men inte för allmän användning. Det stora felet som alla tycks göra är att se statiskt på kommunikationen – precis som om behoven inte skulle bli större, fastän det är klart att de fördubblas vartannat år, alltså 1000 gånger större behov om 20 år. Det måste bli en dynamisk syn på datakommunikationen, som främst av allt beaktar potentialen i tekniken: Kan den klara av 1000 gånger större behov om 20 år?

26 DAGAR KVAR TILL LANDSBYGDSRIKSDAGENS ÖPPNANDE – DEN SNABBE HINNER ÄNNU ANMÄLA SIG TILL JUBILEUMSTILLSTÄLLNINGEN

"Borgå stad och Haikko Herrgård bjuder på fantastisk vacker miljö för 20-års jubilerande Landsbygdsriksdagen. Det mångsidiga programmet ger en möjlighet för oss alla att påverka vår gemensamma framtid. Vi kan ta del av byautvecklingen från olika perspektiv. En ny vinkling kommer t.ex. från de globala organisationerna som kanske kan ha nya metoder att erbjuda, även för den lokala utvecklingssektorn. Vi måste vara öppna för nya möjligheter och redo att bära ett större ansvar för vår egen framtid på landsbygden." Det här skriver spindeln i nätet för Landsbygdsriksdagen i Borgå Mia Aitokari bl.a. i sin välkomsthälsning i

Landsbygdsriksdagstidningen. Landsbygdsriksdagen kommer i år att för första gången bjuda in delegater som har rösträtt. Arbetsgruppernas arbete och föreläsningarna står som botten för resolutionen och omröstningarna. Alla landsbygdsaktiva är välkomna, men endast en delegat/by eller kommun har rösträtt. Nationella och regionala organisationer kan skicka 3 delegater/organisation till Landsbygdsriksdagen. På detta sätt får själva tillställningen även karaktär av ett demokratiskt beslutandeforum, som får mera tyngd och breddar möjligheterna för fortsatt utvecklingsarbete på landsbygden. Vi hoppas på en bred uppslutning och välformulerade åsikter, som utmynnar i en resolution som kan stå som bas för landsbygdsaktörernas kommande arbete. Vi kommer att följa upp resolutionen som förhoppningsvis även leder till politiska beslut och ställningstaganden på riksnivå. Hela Norden ska leva (HNSL) arrangerar sitt styrelsemöte under evenemanget och de nordiska gästerna kommer också att delta i grupparbetena och det övriga programmet. Den som nu fortfarande inte anmält sig till den 20-års jubilerande finlandssvenska Landsbygdsriksdagen 25-26.9 på Haikko Herrgård i Borgå, har ännu denna vecka möjlighet att meddela om sitt deltagande. Allt om anmälningsproceduren, info och program finns på adressen www.landsbygdsriksdagen.fi. Landsbygdsriksdagstidningen, som getts ut inför evenemanget, kan även läsas under denna adress. Workshoparna är 12 till antalet: ***Samhälle eller särhälle?, Byn – hur skapar man en byidentitet?, Lokalekonomi – lokalt kapital!, Boendestruktur på landsbygden, Andelslag för bredband och energi, Byaplan – redskap för utveckling och demokrati, Folkomröstningar för den lokala folkviljan, Tredje sektorns ansvar för välfärden, Den lokala byns samverkan med kommunen?, Vår gemensamma miljö Östersjön, Ungdomar på landsbygden och Evt. kyrkans landsbygdsstrategi.***

Svensk Byaservice med Östra Nylands Byar rf som lokal huvudsamarbetspart arrangerar och ansvarar för Landsbygdsriksdagen. Som medarrangörer står bl.a. Landsbygdsnätverksenheten, Svenska Temagruppen inom YTR, Suomen Kylätoiminta ry, SILMU rf och Borgå stad.

LÄS ÄVEN DETTA

Lokalt samarbete kan förbättra folkhälsan visar ny studie

Lokalt arbete över sektorsgränser kan förbättra folkhälsan, visar en ny masterstudie vid Nordiska högskolan för folkhälsovetenskap. Enligt Bodil Karlshøj Poulsen vid Styrelsen for Sundhed og Forebyggelse, Paarisa på Grönland måste beslutsfattare på lokal- och central nivå kommunicera. Förutom tvärsektoriellt arbete måste man också ha en vilja att koordinera och samarbeta. Masterarbetet med titeln *Forebyggende og sundhedsfremmende arbejde i Kalaallit Nunaat 1996-2007* visar att ett hälsofrämjande arbete bäst sker i nätverk, men att formella partnerskap även rekommenderas. På Grönland har en unik uppbyggnad av det hälsofrämjande arbetet skett, där lokal och central nivå förbundits genom ett utskott för förebyggande hälsofrågor, men även en anställd konsulent per kommun. Det arbetet leddes av Paarisa, Center for Folkesundhed. En utbildning har utvecklats för de förebyggande konsulenterna. Karlshøj Poulsen har samlat och analyserat erfarenhet från arbetet med organiseringen av det förebyggande och hälsofrämjande arbetet på Grönland från 1996 till 2007. *Uppgifterna är från den svenska nationella webbplatsen forskning.se och finns på http://www.forskning.se/pressmeddelanden/pressmeddelanden/battrefolkhalsamedlokalt_samarbete.5.463bf31412a56affc408000101.html.*

Vihtijärvi i Västra Nyland Årets by i riket 2010

Suomen Kylätoiminta ry (SYTY) – Byaverksamhet i Finland rf har (29.8) valt Vihtijärvi i Vichtis kommun i Västra Nyland till Årets by i samband med *LOKAALI*-seminariet i Pieksämäki 28-29.8. Vihtijärvi med 500 invånare är den första nyländska byn, vilken har

fått utmärkelsen Årets by. I motiveringen konstateras bl.a. att Vihtijärvi har aktivt tagit del av projektfinansiering och genomfört många utvecklingsprojekt, bl.a. genom att rädda och grundrenovera byskolan. *Mer om Årets by Vihtijärvi finns att läsas (på finska) under webbadressen <http://www.lansi-uusimaa.fi/Uutiset/Kaikki-uutiset/Paa uutiset/Vihtijarvi-on-Suomen-Vuoden-kyla>.*

Tykö Årets by i Egentliga Finland – hedersomnämmande till Karuna och Laajoki

Varsinais-Suomen Kylät ry – Byaorganisationen Egentliga Finlands Byar rf har för nionde året i rad utsett Årets by i Egentliga Finland. Bland ett tiotal deltagande byar utsågs Tykö i Bjärnä, Salo till Årets by, medan hedersomnämmande gick till Laajoki i Mynämäki, samt Karuna i Sagu. I år var temat för tävlingen *Turisten kommer till byn*. Man ville genom det här temat uppmärksamma en ort som lyft fram sina särdrag och fokuserat på byaturism. Tykö (på finska Teijo) består i praktiken av fyra byar, förutom Teijo, som fått ge namn till hela området, ingår även Mathildedal, Kirjakkala och Mutainen. Enligt juryn har området, där drygt 700 personer bor året om, många dragplåster, såsom historiska bruk, herrgård och en omväxlande natur. Utbudet av fritidsaktiviteter och kulturevenemang är omfattande, bl.a. finns på området både en golfbana och slalombacke, samt Mathildedals sommar-teater, som årligen drar stor publik. Främst fäste sig dock juryn vid hur väl områdets invånare, i såväl föreningar som företag, samarbetade för att lyfta fram det som Tykö har att erbjuda. *Mer om utnämningarna finns (på finska) under webbadressen http://www.vskylat.fi/pdf/V-S_Vuoden_kyla_2010.pdf.*

Hörs landsbygdens röst? – seminarium i Salo om när demokrati och regionalt inflytande efter kommunsammanslagningen

I Salon lukio (Kaherinkatu 2) hålls ett seminarium 8.9 om när demokrati och regionalt inflytande efter kommunsammanslagningen. Seminariets syfte är att fundera på hur landsbygdens röst hörs från de stora landsbygdsområdena i Salo – hur är det nu och i framtiden? Tillställningen är ämnad för Salos beslutsfattare, myndigheter, föreningsaktörer och invånare, samt alla med intresse för regionalt inflytande. Förutom Salos exempel, ges även erfarenheter av kommunsammanslagningar från andra håll i Finland. *Mer info och anmälningsuppgifter, anmälan senast 3.9, finns på Egentliga Finlands Byar rf:s hemsida under adressen http://www.vskylat.fi/pdf/Alueellinen_vaikuttaminen.pdf.*

Glesbygdens service framledes dryftas på seminarium i Helsingfors

I SLK-huset (järnvägsmannagatan 5) i Helsingfors hålls ett seminarium 14.9 om framtida service på den glest bebodda landsbygden. Under seminariet tar man fasta på hur servicen på glesbygden kan ordnas i framtiden, då befolkningsstrukturen förändras och kommunekonomin tillstramas. Servicen behövs, så att den glest bebodda landsbygden kan fortsätta vara en bra plats att bo och idka företagsamhet på, samt att människorna mår bra där. Tillställningen är ämnad för landsbygdens utvecklare, tjänstemän, förtroendemän, landsbygdens invånare, företag och alla med intresse för landsbygdens och servicens utveckling. Seminariet arrangeras av Landsbygdspolitikens samarbetsgrupps temagrupper för glest bebodda områden respektive välfärdstjänster. *Mer info och anmälningsuppgifter, anmälan senast 3.9, finns bl.a. på hemsidan för temagruppen för glest bebodda områden, http://www.maaseutupolitiikka.fi/teemaryhmat/harvaan_asuttu_maaseutu/ajankohtaista/palvelut_harvaan_asutulla_maaseudulla_tulevaisuudessa_seminaari_14.9.2010.html.*

Vad kan vi lära oss av kommun- och servicestrukturreformer i Norden? – konferens hålls i Helsingfors

I Danmark finns det erfarenheter av hur kommunreformen som genomfördes år 2007 har

påverkat servicen, ekonomin och demokratin. I Sverige diskuteras finansieringen av den framtida välfärden, medan individens valfrihet betonas starkt i de övriga nordiska länderna. Finlands Kommunförbund har å sin sida inlett projektet *Ny Kommun 2017* för att ta fram nya modeller för framtida livskraftiga kommuner, där delområden som granskas bl.a. är servicesystemet, finansieringen, demokratin, ledarskapet, personalen och infrastrukturen. Man inbjuder nu politiker och anställda från kommuner, staten, universitet och organisationer till ett nordiskt seminarium 29.9 på Kommunernas hus i Helsingfors. Målsättningen är att ta del av erfarenheter och nuvarande läge i de övriga nordiska länderna, samt höra om för- och nackdelarna med reformerna. *Program och anmälan (senast 6.9) finns som länkar under webbadressen http://www.kommunerna.net/k_tapahtuma.asp?Path=255;264;520;159727. Se även info om evenemanget Kommunmarknaden 15-16.9 på <http://se.kuntamarkkinat.fi/>.*

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska Temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitikens samarbetsgrupp (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@ssc.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@ssc.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.
